

Asia: VN/17836/2022

Lausuntopyyntö tartuntatautilainsäädäntöön esitettyjä kehitystarpeita koskevasta muistiosta / Social- och hälsovårdsministeriet begär utlåtande om en promemoria om utvecklingsbehoven i fråga om lagstiftningen om smittsamma sjukdomar

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

VN/17836/2022

Kannanotto tartuntatautilain muutokseen

Vapaa ammattiliitto – VALO ry:n (jatkossa VALO) kannanotto tartuntatautilain muutostarpeeseen.

VALOn mielestä tartuntatautilaki tarvitsee kipeästi muutosta, joka ottaa huomioon kansainvälisten ihmisoikeussopimusten Suomelle asettamat velvoitteet. Näistä tärkein on nk. Oviedon sopimus eli yleissopimus ihmisoikeuksien ja ihmisarvon suojaamiseksi biologian ja lääketieteen alalla (24/2010).

Sopimuksen viides artikla:

5 artikla

Yleissääntö

Terveyteen kohdistuva toimenpide voidaan suorittaa vain, jos kyseinen henkilö on antanut suostumuksensa vapaasta tahdostaan ja tietoisena kaikista asiaan vaikuttavista seikoista.

Kyseiselle henkilölle on annettava etukäteen asianmukainen selvitys toimenpiteen tarkoituksesta ja luonteesta sekä sen seurauksista ja riskeistä.

Kyseinen henkilö voi vapaasti peruuttaa suostumuksensa milloin tahansa.

Tartuntatautilain toteutuksessa tulee siis ottaa huomioon se, että ihmisille jaetaan riittävästi tietoa rokotteista ja niiden vaikutuksista, jotta kukin voi tehdä tietoisin ratkaisun niiden ottamisesta tai ottamatta jättämisestä.

Sopimuksen 28. artikla:

28 artikla

Julkinen keskustelu

Tämän yleissopimuksen sopimuspuolet varmistavat, että biologian ja lääketieteen kehityksen herättämistä peruskysymyksistä käydään asianmukaista julkista keskustelua, erityisesti sen lääketieteellisistä, sosiaalisista, taloudellisista, eettisistä ja oikeudellisista vaikutuksista, ja että tämän kehityksen sovelluksista neuvotellaan asianmukaisesti.

Covid-19:n osalta asianmukaista julkista keskustelua ei käyty lainkaan, vaan viranomaiset painostivat voimakkaasti kansalaisia yhdenmukaiseen toimintaan ilman riittäviä perusteita tai keskustelua. Kriittisesti tilanteeseen suhtautuvat henkilöt muserrettiin voimakkaalla propagandalla, jota levitettiin myös valtiollisen Ylen kautta, vaikka Yle-laki edellyttää tasapuolista uutisointia.

Tartuntatautilain osalta on painotettava lääketieteen merkitystä. Lääketiede ei tarkoita sitä, että esimerkiksi WHO, johon ei kohdistu parlamentaarista kontrollia tai läheskään riittävää ulkopuolista arviointia, voi vapaasti ratkaista, mikä on pandemia kulloisessakin tilanteessa. Tästä syystä tartuntatautilain määritelmistä on poistettava seuraava kohta:

poikkeuksellisella epidemialla Maailman terveysjärjestön julistamaa pandemiaa sekä muuta tartuntatautiepidemiaa, joka aiheuttaa merkittävän uhan kansanterveydelle ja terveydenhuollon palvelujen riittävyydelle

Suomi ei voi antaa WHO:lle sellaista päätäntävaltaa, mikä nykyisessä tartuntatautilaissa on. WHO:hon ei kohdistu riittävää valvontaa, jotta voidaan olla varmoja, mihin motiiveihin sen toiminta pohjautuu.

Edelleen tartuntatautilain osalta on ratkaistava, miten määritellään yleisvaarallinen tartuntatauti.

TTL 4 §:n mukaan:

Tartuntatauti on yleisvaarallinen, jos:

1) taudin tarttuvuus on suuri;

2) tauti on vaarallinen; ja

3) taudin leviäminen voidaan estää tautiin sairastuneeseen, taudinaiheuttajalle altistuneeseen tai tällaisiksi perustellusti epäiltyyn henkilöön kohdistettavilla toimenpiteillä.

Tämän tyyppinen määritelmä on aivan liian yleinen ja mahdollistaa mielivaltaiset toimenpiteet. Laissa tulisi selkeästi arvioida, mikä on suuri taudin tarttuvuus ja millainen tauti on vaarallinen. Näille asioille tulee siis saada selkeät kriteerit, koska muussa tapauksessa viranomaisten mahdollisesti harjoittaman mielivallan todennäköisyys kasvaa.

Edelleen on painotettava aktiivista lääketieteellistä tutkimusta. Esimerkiksi covid-19-taudin aikana valtiolta ei ole tilannut puolueettomilta tutkimuslaitoksilta tutkimuksia, joissa olisi arvioitu pandemian aikana suoritettujen toimenpiteiden tosiasiallista tehokkuutta ja järkevyyttä. Niinpä ei ole voitu sanoa, että covid-19-tautia olisi hoidettu lääketieteellisesti perustelluin tavoin.

Kolmannessa kohdassa tuodaan esille kriteeri, jonka mukaan tauti on yleisvaarallinen, jos taudin leviäminen voidaan estää tautiin sairastuneeseen, taudinaiheuttajalle altistuneeseen tai tällaisiksi perustellusti epäiltyyn henkilöön kohdistettavilla toimenpiteillä. Lukuisat lääketieteelliset tutkimukset ovat kuitenkin osoittaneet, että covid-19-taudin leviämistä ei ole voitu estää esimerkiksi sulkemalla yhteiskunta ja rokottamalla vähintään 80 prosenttia väestöstä.

Koronakriisin aikana annettiin paljon lupauksia esimerkiksi tilanteen palauttamisesta ennalleen, kunhan riittävä määrä väestöä on ottanut ensimmäisen tai toisen rokotteen. Näitä lupauksia ei ikinä täytetty, joten luottamus poliitikkojen ja viranomaisten kykyyn tai haluun hoitaa tilannetta romahti.

Edelleen pakkorokotukset ovat täysin turhia ja tarpeettomia sekä ihmisoikeussopimusten ja perustuslain vastaisia. VALOn jäsenet ovat joutuneet kärsimään käsittämättömistä lainvastaisista toimenpiteistä, joita 48 a §:n perusteella on toteutettu.

Edelleen on ollut käsittämätöntä, että tartuntatautilain perusteella on säädelty ihmisten oikeutta työhön ja toimeentuloon. Kuitenkin tartuntatautilain toimivalta määritellään heti sen ensimmäisessä pykälässä, missä ei sanota, että lailla voidaan vaikuttaa ihmisten työehtoihin ja toimeentuloon.

Jotta aidosti voidaan edellyttää esimerkiksi hoitajilta rokotteen ottamista, pitää vaatimusten perustua lääketieteelliseen tutkimukseen. Edelleenkin ei ole olemassa seurantatutkimusta siitä, millaisia tosiasiallisia vaikutuksia rokotteen pakottamisesta on ollut.

Tosiasiallisesti rokotteiden pakottaminen on johtanut siihen, että sote-alan potentiaalisista opiskelijoista iso osa on siirtynyt muille aloille.

Vapaa ammattiliitto - VALO ry

Nieminen Senni
Vapaa ammattiliitto - VALO ry